കേരളത്തിലെ പ്രതിപക്ഷം

(മോഹിത് സെൻ)

സ്വാതന്ത്ര്യലബ്ധിക്കു ശേഷമുള്ള ഇന്ത്യയുടെ ചരിത്രത്തിലെ ഏററവും പ്രധാനപ്പെട്ട സംഭവം കേരളത്തിൽ കമ്യൂണിസ്റ്റ് ഗവർമ്മെണ്ടിന്റെ ആവിർഭാവമാണെന്ന കാര്യത്തിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായത്തിന് ഇടയില്ല. ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരു സംഭവം പല പ്രഖ്യാപനങ്ങളേയും മാന്യന്മാരെയും പാർട്ടികളേയും പരീക്ഷിക്കുന്നു; അതു ഒരു നാഴികക്കല്ലും ഉരകല്ലുമായിത്തീരുന്നു.

ആ സ്റ്റേററിലെ പ്രതിപക്ഷപ്പാർട്ടികളുടെയും ശക്തികളുടെയും ഏററവും ഒരു വിലയിരുത്തൽ ഈ വസ്തുതയെ തെളിക്കും സ്ഥിരീകരിക്കുന്നുണ്ട്. വിദ്യാഭ്യാസനിയമവിരുദ്ധപ്രക്ഷോഭത്തിന്റെ ഉത്ഭവവും സ്വഭാവവും ചരിത്രവും നമുക്ക് പിന്നീട് പരിശോധിക്കാം. ഇവിടെ കൂടുതൽ പൊതുസ്വഭാവമുള്ള ചില പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഗണിക്കുന്നതു് കൂടുതൽ പ്രയോജനകരമായിരിക്കുമെന്ന് തോന്നുന്നു.

പ്രതിപക്ഷലക്ഷ്യം

ഒന്നാമതായി, പ്രതിപക്ഷം ഇത്രയധികം ഒച്ചപ്പാടുകൂട്ടിയിട്ടും ഭീഷണമായും പ്രക്ഷോഭം കൂട്ടുന്നതിനെന്നവണ്ണമായാണ്; കേരള മന്ത്രിസഭയുടെ ഏതെങ്കിലും പ്രത്യേക നിയമനിർമ്മാണങ്ങൾക്കും മററു നടപടികൾക്കും എതിരായി നടത്തപ്പെടുന്ന പ്രക്ഷോഭണത്തെയല്ല ഇവിടെ വിവക്ഷിക്കുന്നതു്. ഇവിടെ വിവക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതു് ഗവർമ്മെണ്ടു തന്നെയാണ്. അർഹതപ്പെട്ട അഞ്ചു കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പുതന്നെ ഗവർമ്മെണ്ടിനെ താഴെയിറക്കുക എന്നതിൽ കുറഞ്ഞ മററൊന്നും തങ്ങളെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുകയില്ലെന്ന് സ്റ്റേററിലെ പ്രതിപക്ഷപാർട്ടികൾ ആരംഭംതൊട്ടേ വേണ്ടത്ര വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

ഇയ്യിടെയായി ഈ കാഴ്ചപ്പാടിന്റെ ഏററവും ഉത്തമ വക്താവായി തീർന്നിട്ടുള്ളതു് ശ്രീമതി ഇന്ദിരാഗാന്ധിയാണ്—പുതുതായി നേടിയ ഒരു ഔദ്യോഗികപദവി അവരെ അന്ധാളിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇക്കൊല്ലം ഏപ്രിൽ 29-ാം-ന് അവർ, കമ്യൂണിസവും ജനാധിപത്യവും അന്യോന്യം പൊരുത്തപ്പെടാത്തവയാണെന്ന അപകടകരമായ ഒരു പ്രസ്താവന ഇറക്കി. ധ്വനി വ്യക്തമാണ്: പൊരുത്തപ്പെടാത്തവയിലൊന്ന് അതിവേഗം നീക്കം ചെയ്യപ്പെടണം.

ഇന്ത്യൻ കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ രാഷ്ട്രീയ മാസികയായ "ന്യൂ ഏജി"ന്റെ ജൂൺ ലക്കത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ലേഖനത്തിന്റെ പരിഭാഷയാണിതു്. കേരളത്തിലെ ഇന്നത്തെ പ്രക്ഷോഭത്തിൽ നിന്നുയർന്നിട്ടുള്ള ചില രാഷ്ട്രീയ–താത്വികപ്രശ്നങ്ങളെ ലേഖകൻ പരാമർശിക്കുന്നു.

പുതിയ പക്ഷം "ഇന്ത്യൻ എക്സ്പ്രസ്സി"ന്റെ മുഖപ്രസംഗമെഴുത്തുകാരനെങ്കിലും ഈ സൂചന മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്ന് തോന്നുന്നു: "ചിതലിനെ പരീക്ഷിക്കേണ്ടവനെ അതു് തിന്നുംപോലെ ആത്മഹത്യാപരമാണ് കമ്യൂണിസ്റ്റ് ഗവർമ്മെണ്ടിനെക്കൊണ്ടുള്ള പരീക്ഷണമെന്ന വസ്തുത പൊതുജനം വേഗം അറിയാവൂ". (മെയ് 19)

മററു ചിലർ നടക്കാൻ ഭയപ്പെടാത്ത ഇടങ്ങളിലൂടെ യാത്ര തുടരുക മാത്രമായിരുന്നു അവരും ചെയ്തതു്. 1957 ആഗസ്റ്റിൽതന്നെ ശ്രീമൻനാരായൺ പ്രയോഗിച്ച "ഭരണഘടനാതകർച്ച" എന്ന അടവ് നാം ഓർക്കുന്നുണ്ട്. പിന്നീട് ദേബർ ഭായ് തന്റെ വിവിധ ധാരണകൾ തെററിച്ചു കൂട്ടുന്നതും ഈ ധാരണ'കളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, ധാർമ്മികതയുടെ വേഷമണിഞ്ഞതാണെങ്കിലും, ഭീഷണിപ്പെടുത്തുന്നതായ ഒരു പ്രമേയം പാസ്സാക്കുവാൻ തന്റെ പ്രവർത്തകസമിതിയെ നിർബ്ബന്ധിക്കുന്നതും നാം കണ്ടു.

ഈ ഘട്ടത്തിൽ, സ്വാഭാവികമായും, പി. എസ്. പി. തെല്ലിട മുമ്പിലായിരുന്നു. 1957 ഡിസംബർ 29-മുതൽ 31-വരെ തിരുവനന്തപുരത്തു കൂടിയ അതിന്റെ നാഷനൽ എക്സിക്യൂട്ടീവ് പ്രസ്താവിച്ചു: "രാജ്യത്തിനുള്ളിൽ കമ്യൂണിസവുമായി സഹവർത്തിക്കുകയെന്നാൽ, നാം ആരാധിക്കുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെയും അവകാശങ്ങളുടെയും മനഃപൂർവ്വമായ നശീകരണമെന്നാണർത്ഥം." 1958 ജനുവരി 5-ാം-തീയതിയിലെ 'ജനത' കാര്യം കുറെക്കൂടി വ്യക്തമാക്കി: "കമ്യൂണിസ്റ്റ് ഭരണത്തിന്റെ അപകടങ്ങൾ ജനങ്ങൾക്ക് ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ടു മാത്രമായില്ല. ....കേരളത്തിൽ അധികാരത്തിലിരിക്കുന്ന ഗവർമ്മെണ്ടിനെ താഴെയിറക്കുന്നതിന് സമൂർത്തമായ പരിപാടി ആവിഷ്ക്കരിക്കുകയാണാവശ്യം."

ശ്രീ. മന്നത്തു പത്മനാഭൻ, തന്റെ കൂടുതൽ സ്വച്ഛമായ ഒരു നിമിഷത്തിൽ, ചോരതിളപ്പിക്കുന്ന പ്രസംഗം നിറുത്തിവെച്ച്, ഇങ്ങിനെ തുറന്നു പറഞ്ഞു: "ഗവർമ്മെണ്ടിന്നെതിരായുള്ള ഇപ്പോഴത്തെ പ്രക്ഷോഭം കേരളവിദ്യാഭ്യാസനിയമത്തിന്നോ, കേരളകാർഷികബന്ധബില്ലിന്നോ, ഗവർമ്മെണ്ട് നിയമനങ്ങളിലുള്ള സാമുദായികസംവരണത്തിന്നോ എതിരായ പ്രക്ഷോഭമായി പരിഗണിക്കരുതു്; കമ്യൂണിസ്റ്റ് ഗവർമ്മെണ്ട് ഉദ്യോഗത്തിൽ ഇരിക്കുന്നതിന്ന് എതിരായ ഒന്നാണതു്."

കുറെക്കൂടി വികാരതീവ്രമായ ഒരു പ്രസംഗത്തിൽ, കമ്യൂണിസ്റ്റുകാരെ 'പിഴുതെടുത്തു' ഇന്ത്യയിൽനിന്നും വെളിയിലേക്ക് എറിയാനുള്ള തന്റെ ആഗ്രഹം അദ്ദേഹം പ്രകടിപ്പിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഈ പ്രസ്താവനകൾ, സ്റ്റേററ് നിലവാരത്തിലോ അഖിലേന്ത്യാ നിലവാരത്തിലോ ഉള്ള കോൺഗ്രസ്സിന്റെയും പി. എസ്. പി.യുടെയും നേതാക്കന്മാരിൽ ചെറിയൊരു പ്രതിഷേധമർമ്മരം പോലും ഉളവാക്കിയില്ല.

നിയമപരമായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ഒരു ഗവർമ്മെണ്ടിനെ ഒഴിവാക്കാനുള്ള ഈ അക്ഷമയാണ് കേരളത്തിലെ പ്രതിപക്ഷത്തിന്റെ ഒന്നാമത്തെ പ്രത്യേകത. 1951—52-ലെ ഒന്നാമത്തെ പൊതുതിരഞ്ഞെടുപ്പിന്നുശേഷം, നിയമസഭയിലെ അവിശ്വാസപ്രമേയങ്ങളെ സ്ഥിരമായി അതിജീവിച്ച ഒരു ഗവർമ്മെണ്ടിനെ മറിച്ചിടുവാനുള്ള ശ്രമത്തിന്റേതായ കാഴ്ച ഒരു സ്റ്റേററിലും, ഒരിക്കലും, ഉണ്ടായിട്ടില്ല. (കമ്യൂണിസ്റ്റ് നിയമസഭാസാമാജിക

[illegible] ലെ "ഫൊറു[illegible] [illegible]ളെ ഈ നില ചിത്രീകരി[illegible]: "പ്രതിപക്ഷവാദ്യകളുടെ തിരമാലകൾ, പൂർണ്ണമായും ശിക്ഷിതമായ ഈ 62-നെതിരെ തല്ലിതകർന്നു, വിശ്രാന്തിയോടെ പിന്മാറുന്നു.")

വിവിധ സ്റ്റേറ്റ്ഗവർമ്മെണ്ടുകളുടെ എന്നപോലെ കേന്ദ്രത്തിന്റെയും പ്രത്യേക നയങ്ങൾക്കും നടപടികൾക്കുമെതിരായി നീങ്ങാൻ ബഹുജനപ്രസ്ഥാനങ്ങൾ ഉടലെടുക്കാറുണ്ട്. പക്ഷെ, നിയമസഭയിൽ പ്രതിപക്ഷം ഇല്ലാതായിത്തീരുന്നിടങ്ങളിൽ ഒഴിച്ച് മറ്റെല്ലാ സ്ഥലങ്ങളും, ഗവർമ്മെണ്ടിനെ മാറ്റുന്നതിനുവേണ്ടി ജനാധിപത്യകക്ഷികൾ തിരഞ്ഞെടുപ്പുവരെ കാത്തിരുന്നിട്ടുണ്ട്.

ഇന്ത്യയിൽ പാർലിമെന്ററി ജനാധിപത്യത്തെ വിജയിപ്പിക്കുകയെന്ന തങ്ങളുടെ പ്രസംഗത്തോട് കൂറുപാലിക്കണമെങ്കിൽ, ഭരണഘടനയുടെ വാക്കും സത്തയും അനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കണമെങ്കിൽ, ജനാധിപത്യപാർട്ടികൾക്ക് ഇതല്ലാതെ മറ്റൊരു വഴിയുമില്ല.

എതിർക്കുകയെന്നതാണ് പ്രതിപക്ഷകടമയെന്നതു സത്യമാണ്. ഒരു പ്രതിപക്ഷകക്ഷി, അഥവാ, പ്രതിപക്ഷകക്ഷികളുടെ ഒരു കൂട്ടുകെട്ട്, ഗവർമ്മെണ്ട് ഏറ്റെടുക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയെന്നതു തികച്ചും ന്യായവുമാണ്. പക്ഷെ, ഭരിക്കുന്ന കക്ഷി ജനാധിപത്യപ്രക്രിയകളെയും സ്ഥാപനങ്ങളെയും നശിപ്പിക്കാത്തിടത്തോളം കാലം, പാർലിമെന്ററിസ്ഥാപനങ്ങൾ നൽകുന്ന അവസരങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, ആ നിയമങ്ങൾ അനുസരിക്കുവാനും അവർ ബാദ്ധ്യസ്ഥരാണ്.

ഇന്ത്യൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്പാർട്ടി നാട്ടിലെ പ്രധാന പ്രതിപക്ഷമെന്നനിലയിൽ അതിന്റെ നില വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. "ബഹുമാനപ്പെട്ട രാജാവിന്റെ പ്രതിപക്ഷകക്ഷി" യായി സ്വയം മാറാനും അങ്ങിനെ കോൺഗ്രസ്സ്ഭരണത്തിന്റെ ഒരു കൈമണിക്കാരനാകാനും പാർട്ടി തയ്യാറില്ലെന്ന് സംശയത്തിനിടംനൽകാതവിധം വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ജനകീയാവശ്യങ്ങളെ അത് ധീരമായി ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്നു; അവരെ സംഘടിപ്പിക്കുന്നു; അവരുടെ സമരങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കുന്നു; ഗവണ്മെന്റിന്റെ ജനവിരുദ്ധ നയങ്ങളെ മാറ്റാനും, കഴിയുന്നിടത്ത് ഒരു ബദൽ ഗവണ്മെണ്ട് സ്ഥാപിക്കുവാനും ശ്രമിക്കുന്നു.

[illegible] അതേസമയംതന്നെ ഭരണഘടനയുടെ (നിരവധി പരിമിതികൾ അതിനുണ്ടെങ്കിൽക്കൂടി) ചട്ടക്കൂട്ടിനുള്ളിൽ പ്രവർത്തിക്കാമെന്ന് ഏറ്റിട്ടുള്ള മറ്റു പാർട്ടികളെപ്പോലെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയും. നിയമസഭയിലെ പരാജയത്തിനു കാത്തുനിൽക്കാതെ തന്നെ ഗവർമ്മെണ്ടിനെ താഴെ ഇറക്കണമെന്ന് ഒരിക്കലും പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടില്ല. കേരളത്തിലെ പ്രതിപക്ഷങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സാധാരണമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള അക്രമാസക്തമായ പ്രസ്താവനകളുടെ തോതിലൊന്ന് ആവർത്തിക്കപ്പെട്ടിരുന്നെങ്കിൽ, നിരവധി കോൺഗ്രസ്പ്രമാണിമാരുടെ ധാർമ്മികരോഷപ്രകടനത്തിനിടയിൽ, അതിനെതിരായി നടപടികൾ ആരംഭിക്കുമായിരുന്നു.

അതുകൊണ്ട് കേരളത്തിൽ പ്രതിപക്ഷം കളിക്കുന്നത് വിനാശാത്മകമായ ഒരു കളിയാണ്; ഇന്ത്യയിലെ പാർലിമെണ്ടറി ജനാധിപത്യത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഗുരുതരമായ അനന്തരഫലങ്ങൾ നിറഞ്ഞ ഒരു കളിയുമാണത്. അംഗീകൃത സ്ഥാപനങ്ങളോടും പ്രവർത്തനക്രമങ്ങളോടും പുച്ഛത്തോടെ പെരുമാറുന്ന അവർ, കാത്തുകിടക്കുന്ന കൂടുതൽ കടുത്ത വലതുപക്ഷവാദികൾക്ക്, അവസരം വരുമ്പോൾ അവയെ അട്ടിമറിക്കുന്നതിനുള്ള കളം ഒരുക്കി കൊടുക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

ഗവണ്മെണ്ടിന്റെ സ്വഭാവം

പല കാളകളെയും വെകിളിപിടിപ്പിക്കുന്ന ചുകപ്പു തുണിയായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള ഈ ഗവർമ്മെണ്ടിന്റെ യഥാർത്ഥ സ്വഭാവവും പ്രകൃതിയുമെന്താണ്?

ശത്രുക്കൾ മാത്രമല്ല ചില സ്നേഹിതന്മാർപോലും, കേരളത്തിൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്പാർട്ടി അധികാരത്തിലിരിക്കുന്നുവെന്ന് തെറ്റായി കരുതുന്നു. സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നതെന്തെന്നാൽ, ഇന്ത്യൻ യൂണിയനെ രൂപപ്പെടുത്തുന്ന 14 സ്റ്റേറ്റുകളിൽ ഒരെണ്ണത്തിൽ, ഭരണനിർവ്വഹണത്തിന്ന് ഉത്തരവാദപ്പെട്ട, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് നേതൃത്വത്തിലുള്ള ഒരു മന്ത്രിസഭ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു എന്നതാണ്.

വമ്പിച്ചതും ഏറ്റവും ഫലപ്രദവുമായ അധികാരം കേന്ദ്രത്തിന്റേതാണ്—അതു സുദൃഢമായും കോൺഗ്രസ്സിന്റേതാണ്—എന്നു ഭരണഘടനാ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക്, അഥവാ, [illegible] ഒന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾക്കെല്ലാംതന്നെ അറിയാം. ഔപചാരികമായ അധികാരം മാത്രമല്ല, സാമ്പത്തിക വികസനത്തിന്റെയും ഭരണനിർവ്വഹണത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനനിയമങ്ങളുടെയും രംഗത്തുള്ള—ഈ നയങ്ങൾക്കുള്ളിൽനിന്നുകൊണ്ടുവേണം സ്റ്റേറ്റ്ഗവർമ്മെണ്ടുകൾ പ്രവർത്തിക്കുവാൻ—യഥാർത്ഥമായധികാരം കൂടി കേന്ദ്രത്തിനാണ്.

കേരളത്തിന്റെ പാതി, വിവിധ നിയമനിർമ്മാണങ്ങൾ (വിദ്യാഭ്യാസനിയമം അടക്കത്തിൽപ്പെടും) ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ—എല്ലാം കേന്ദ്രത്തിന്റെ കീഴിലാണ്. ഇതിനും പുറമെ പ്രസിഡണ്ട്ഭരണം വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്ന ഭരണഘടനാവകുപ്പുമുണ്ട്—ഭരണഘടനക്കെതിരായി സ്റ്റേറ്റ് ഗവർമ്മെണ്ടുകൾ ചെയ്യാവുന്ന അനൗചിത്യങ്ങൾ പരിശോധിക്കുവാൻ ചുമതലപ്പെട്ട സുപ്രീം കോർട്ടിനു പുറമെയാണിതു.

മറ്റെല്ലാ ജനാധിപത്യപാർട്ടികളും—പ്രത്യേകിച്ച് കോൺഗ്രസ്സ്—പൊതുവിൽ അംഗീകരിക്കുന്ന പരിപാടികളും നയങ്ങളും നടപ്പിലാക്കുകയെന്നതു മാത്രമാണ് ലക്ഷ്യമെന്ന് കേരളസ്റ്റേറ്റ് ഗവണ്മെണ്ട്—കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്പാർട്ടിയെക്കുറിച്ച് ഒന്നും പറയുന്നില്ല—ആവർത്തിച്ചു പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഉദാഹരണത്തിന്ന്, അവർ എന്തിനെതിരായി പ്രക്ഷോഭണം നടത്തുന്നുവോ, ആ കേരളവിദ്യാഭ്യാസ നിയമത്തിൽനിന്നും അത്രയൊന്നും വിഭിന്നമല്ലാത്ത വിദ്യാഭ്യാസനയങ്ങളും നടപടികളുമാണ് ആന്ധ്രയിലെയും മദിരാശിയിലെയും ഗവർമ്മെണ്ടുകളുടേതെന്നതു കോൺഗ്രസ്സിന്ന് തീരാശല്യമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. കേരളത്തിലെ കാർഷികബന്ധബില്ലാകട്ടെ, പാ[illegible] പൂർണ്ണമായും പ്ലാനിങ്ങ് കമ്മീഷന്റെ നയങ്ങളെ ആധാരമാക്കിയിട്ടുള്ളതും ഈയിടെ നാഗ്പൂർ കോൺഗ്രസ്സ് വിരോ[illegible]ടെ അംഗീകരിച്ച തത്വങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയിട്ടുള്ളതുമായ ഒന്നാണ്. അതുപോലെതന്നെ ജില്ലാ കൌൺസിൽ ബില്ലിനുവേണ്ടിയുള്ള നീക്കത്തിന്ന്, ഗാന്ധിജിയുടെ അഭിപ്രായങ്ങളുടെ പിന്തുണ ഉണ്ട്; മാത്രമല്ല, സ്വാധീനശക്തിയുള്ള നിരവധി മാന്യന്മാർ, വീണ്ടും വീണ്ടും ശിപാർശി ചെയ്തിട്ടുള്ളതും, ഈയിടെ ബൽവന്ത്റായ് മേത്താ കമ്മററി റിപ്പോർട്ട് ഉന്നിപ്പറഞ്ഞതുമായ ഒന്നാണ് താനും അത്.

ഇന്ത്യയുടെ മററു ഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും വിദേശത്തുനിന്നുമുള്ള നിരീക്ഷകർ (ഏ[illegible]പ്രിൽ 24-ാംനു 'സ്റ്റേറ്റ്സ്മൻ' പത്ര

ത്തിലേക്ക് മാർക്സും എംഗൽസും അയച്ച സന്ദേശമാണ് ഏററവും മട്ടുവിലത്തേതു"), കേരളത്തിൽ പ്രതിപക്ഷങ്ങൾക്കു ലഭിക്കുന്ന വമ്പിച്ച സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും സൗകര്യങ്ങൾക്കും സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. കേരളത്തിലെ പ്രതിപക്ഷങ്ങൾക്കാണ്, ഭൂരിപക്ഷം പത്രങ്ങളുടെയും—പണപ്പെട്ടിയുടെയും പറയേണ്ടതില്ല—പിന്തുണ. മററൊരു സ്റ്റേററിലെ പ്രതിപക്ഷവും കേരളത്തിൽ അവർ അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള രീതിയിൽ പ്രകടനം നടത്താനും പ്രക്ഷോഭം നടത്താനും അനുവദിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്ന്—ആവർത്തിച്ചാണെങ്കിലും—ഇവിടെ പറയേണ്ടതുണ്ട്.

പ്രതിപക്ഷത്തിന്റെ വിനാശകരമായ മററൊരു സ്വഭാവം ഇവിടെയാണ് കാണുന്നത്. അവർ എതിർക്കുന്നതാകട്ടെ—അതുതന്നെയും ഭരണഘടനാവിധേയമായ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽക്കൂടെ—തൊഴിലാളിവർഗ്ഗ സർവ്വാധിപത്യത്തെയോ ജനകീയജനാധിപത്യസർവ്വാധിപത്യത്തെയോ അല്ല; പിന്നെയോ? ഒരു ബൂർഷ്വാജനാധിപത്യഭരണഘടനയിൽ അധിഷ്ഠിതമായ, ബൂർഷ്വാ നേതൃത്വത്തിലുള്ള കേന്ദ്രത്തിന്റെ കീഴിലും അതിർത്തിയിലും പ്രവർത്തിക്കുന്ന മന്ത്രിസഭയെയാണ് അവർ എതിർക്കുന്നതു്. യഥാർത്ഥത്തിൽ ബൂർഷ്വാ ജനാധിപത്യത്തെയാണ്, പ്രതിപക്ഷം കേരളത്തിൽ അട്ടിമറിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതു്. ഏററവും ചെറിയ തോതിൽപോലും സ്ഥാപിതതാല്പര്യങ്ങളുടെ മേൽ കൈവെച്ചാൽ, ഏതൊരു തത്വവും പരിപാടിയും അവർക്ക പാവനമല്ലാതായിത്തീരുന്നു എന്ന മാർക്സിസ്റ്റ്സത്യം മാർക്സിസ്റ്റ്വിരുദ്ധപാർട്ടികൾ തന്നെ, ഒരിക്കൽക്കൂടി പ്രാവർത്തികമാക്കുകയാണ്.

കേരളഗവർമ്മെണ്ടിന്റെ നിലനില്പിൽതന്നെ അവർക്കെന്താണ് എതിർപ്പുള്ളതു്? 1958 നവമ്പർ 2-ാം തിയ്യതിയിലെ 'ജനത'യിൽ ശ്രീ. കെ. കെ. സിംഹ വളരെ വ്യക്തമായി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്:

"അതുകൊണ്ട്", അവരുടെ മൗലികവും അസാധാരണവുമായ നടപടികൾകൊണ്ടല്ല ഇന്ത്യൻകമ്മ്യൂണിസ്റ്റുപാർട്ടി ജനങ്ങളെ സ്വാധീനിക്കുന്നതു്. നേരെമറിച്ച്, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുപാർട്ടി സൂക്ഷിച്ചും നിക്ഷേപിക്കുകയും ചെയ്തും, മററു രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികൾ വളരെ മുമ്പുതന്നെ പരസ്യമായി അംഗീകരിച്ച നയങ്ങൾ മുറുകെപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടും—പക്ഷെ, കൂടുതൽ വീറോടെയാണെന്നു മാത്രം—പ്രവർത്തിക്കുന്നു. എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങളിലും വർഗ്ഗവ്യത്യാസത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിലാണ് ഊന്നുന്നതു്....ലളിതമാക്കപ്പെട്ട ഈ വിശകലനം, പാർട്ടിവ്യത്യാസമെന്തുതന്നെയായാലും, മിക്ക ജനങ്ങളിലും വികാരപരമായ പ്രതികരണമുണ്ടാക്കുന്നു...."

പക്ഷെ, ലേഖകൻ (ശ്രീ. സിംഹ) കാണാതെ പോകുന്നതു്, "കൂടുതൽ വീറും" "വർഗ്ഗവ്യാഖ്യാന"വും തമ്മിലുള്ള കാര്യകാരണബന്ധമാണ്; ഒരു ബൂർഷ്വാ ഭരണഘടനയുടെയും ബൂർഷ്വാ കേന്ദ്രത്തിന്റെയും പരിധികളെക്കൊണ്ട് ചുററപ്പെട്ടതെങ്കിലും, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് നേതൃത്വത്തിലുള്ള മന്ത്രിസഭക്ക് കുറച്ചെങ്കിലും മുന്നോട്ടുപോകാൻ കഴിയുന്നതു്, അതിന്റെ ഭരണത്തിലൂടെയും പരിഷ്കാരങ്ങളിലൂടെയും സാധാരണ ജനങ്ങൾക്ക് കുറച്ചെങ്കിലും ഗുണം നൽകാൻകഴിയുന്നതു്, മാർക്സിസം നൽകുന്ന വർഗ്ഗസമീപനത്തിന്റെയും ധാരണയുടെയുമായ ഈ ആയുധം തന്നെയാണ്.

പുരോഗമനപരമായ ചില നിയമങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാൻ കോൺഗ്രസ്സ് മന്ത്രിസഭകൾ നിർബ്ബന്ധിക്കപ്പെടുമ്പോൾ, പഴുതുകൾ ഇട്ടുകൊണ്ട് ഈ നടപടികളെ ഉള്ളിൽനിന്നും തുരങ്കംവെക്കുന്നതും, അവ നടപ്പിലാക്കുന്നതിനെ പരാജയപ്പെടുത്തുന്നതും, അവയുടെ നിർവ്വഹണത്തിൽ സഹായിക്കാൻ ജനകീയ പാർട്ടികളെയും സംഘടനകളെയും വ്യക്തികളെയും കൂട്ടിച്ചേർക്കാൻ വിസമ്മതിക്കുന്നതുമായ കാര്യം നാം പലപ്പോഴും കണ്ടിട്ടുണ്ട്. സ്ഥാപിതതാല്പര്യങ്ങൾക്ക് ഇതു നന്നായറിയാമെന്നതുകൊണ്ടാണ്—അനുഭവത്തിലൂടെ അവർ ഇക്കാര്യം പഠിച്ചിരിക്കുന്നു—കോൺഗ്രസ്സ് നെയ്യുന്ന സോഷ്യലിസ്റ്റ് പാവയെ അവർ തുറന്നു സ്വീകരിക്കുന്നതും ആശീർവദിക്കുകപോലും ചെയ്യുന്നതും.

ഇക്കാര്യങ്ങളെ കൂടുതൽ ഗൌരവത്തോടെ കണക്കാക്കുന്ന ഒരു മന്ത്രിസഭ, ഇപ്പോൾ കേരളത്തിൽ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു—അതായത് പറയുന്നതു പ്രവർത്തിക്കുവാൻ ഉൽക്കണ്ഠയുള്ള ഒരു മന്ത്രിസഭ. മന്ത്രിസഭാതലത്തിലും പാർട്ടിനിലവാരത്തിലുമുള്ള, ഉള്ളിൽനിന്നുള്ള നശീകരണപ്രവൃത്തി, ഇനിമേലിൽ നടപ്പില്ലാ. അതുകൊണ്ടാണ് തീവ്രമായ എതിർപ്പ്. അതുകൊണ്ടാണ് എല്ലാ പരിഗണനകളും കാററിലെറിയപ്പെടുന്നതു്.

എന്തിനെയാണ് എതിർക്കുന്നത്?

എത്ര ചുരുക്കത്തിലാണെങ്കിലും പ്രതിപക്ഷം എതിർക്കുന്നതു എന്തിനെയാണെ തു...

ഉദാ... കാർഷികബന്ധബില്ലിനെപ്പോലെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു നടപടിയോട് അവരെടുക്കുന്ന നിലപാടെന്താണെന്നു നമുക്കു പരിശോധിക്കാം. കാര്യക്ഷമമായി നടത്തിപ്പോരുന്ന കൃഷിയിടങ്ങളെ പരിധിയിൽനിന്നു ഒഴിവാക്കണമെന്ന് സ്വന്തംപാർട്ടി വാദിച്ചതുമൂലം, ഒരു പ്രമുഖ കോൺഗ്രസ്സ് എം. എൽ. എയും കോൺഗ്രസ്സ് നിയമസഭാപാർട്ടിയുടെ സിക്രട്ടറിയുമായ ശ്രീ. കെ. കെ. വിശ്വനാഥൻ രാജി സമർപ്പിക്കുന്ന അസാധാരണ കാഴ്ച നാം ഇയ്യിടെ കാണുകയുണ്ടായി. 'കാര്യക്ഷമമായി നടത്തിപ്പോരുന്ന കൃഷിയിടങ്ങൾ' ഒരു പററം പാവങ്ങളെ ദ്രോഹിക്കുന്ന ഒന്നാണെന്നും കൂടുതൽ എളുപ്പത്തിൽ തട്ടിപ്പാൻ ഭൂവുടമകൾക്കു അവസരം നൽകുന്ന ഒരു പ്രയോഗമാണതെന്നും നമുക്കറിയാം.

സിലക്ട്കമ്മററിയിൽ അവരുടെ നിലപാട് കൂടുതൽ വ്യക്തമാകുകയുണ്ടായി—നാട്ടിലെ പരസ്യപ്രഖ്യാപനങ്ങൾ നിയന്ത്രിക്കാനുണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ അവർ എവിടംവരെ പോകുമായിരുന്നെന്ന് ദൈവത്തിനേ അറിഞ്ഞുകൂട.

പൊതുമത-ധർമ്മസ്ഥാപനങ്ങളുടെ ഭൂപരിധി 50 ഏക്കറാക്കണമെന്ന് കോൺഗ്രസ്സ് ആവശ്യപ്പെട്ടു. അത്തരം ഭൂമിക്ക് പരിധിയേ ഉണ്ടാകരുതെന്ന് പി. എസ്. പി. ആവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി. അമ്പലപ്പറമ്പ്, പള്ളിമുററം, ശ്മശാനപ്പറമ്പ് എന്നിവക്ക് പരിധിനിർണ്ണയിക്കുന്നതു് എന്നതായിരുന്നു ഗവർമ്മെണ്ടിന്റെ നിലപാട്. തിബത്തിലെ ലാമാശ്രമങ്ങളോടുള്ള കോൺഗ്രസ്സ്—പി. എസ്. പി. സാഹോദര്യത്തിന്റെ നിഴലുകൾ!

കോൺഗ്രസ്സിന്റെ വിയോജിപ്പുകുറിപ്പിൽ പറയുന്നു: "എല്ലാ മിച്ചഭൂമിയും നിർബ്ബന്ധമായും സർക്കാരിനെ ഏല്പിക്കുന്നതിനുപകരം, ബിൽ നടപ്പായതിനുശേഷം ഒരു വർഷത്തിനുള്ളിൽ അത്തരം ഭൂമി കൈമാറാൻ സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകപ്പെടണമെന്നതാണ് ഞങ്ങളുടെ ഖണ്ഡിതമായ അഭിപ്രായം."

പി. എസ്. പി.യുടെ ധീരസേനാനിയായ ശ്രീ. പട്ടം താണുപിള്ള മാത്രമാണ്, ഭൂവുടമ താൽപര്യങ്ങളുടെ ഈ ന്യായീകരണത്തിൽ ഒരടി മുന്നോട്ട് നിന്നതു. മിച്ചഭൂമി കൈമാററം ചെയ്യാൻ ഭൂവുടമകൾക്ക് 3 വർഷം നൽകണമെന്ന് അദ്ദേഹം ആവശ്യപ്പെട്ടു. മാർക്കററ്തോതിൽ പൂർണ്ണമായ നഷ്ടപരിഹാരം നൽകണമെ

...ാവ
കാരം അവർക്ക് ... ന്നും
അംഗീകാരം ആവശ്യപ്പെട്ടു.

ഇതിനും പുറമെ, കോൺഗ്രസ്-പി. എസ്. പി. കക്ഷികളുടെ വക്താവായി ലൊറ്റ പത്ത് പാട്ടക്കാർക്കും ലഭിച്ചു. അവർക്കു കുടിയായ്മസ്ഥിരത നൽകുന്നതിനു പട്ടം അഞ്ചേയറും എതിരാണ്. ഇരു കൊല്ലം തുടർച്ചയായി കൃഷിയിറക്കിയ വാരക്കാരനെ ഈ അവകാശങ്ങളുണ്ടാകാവൂ എന്ന് കോൺഗ്രസ്സ് വാദിച്ചു.

അവരുടെ മുഴുവൻ നിലപാടും പട്ടത്തിന്റെ ഈ മഹാവചനത്തിലുണ്ട്: "ഉടമകൾ ശിക്ഷിക്കപ്പെടരുത്". അതുകൊണ്ട് കോൺഗ്രസ്സും പി. എസ്. പി. യും സിലക്ട്കമ്മറ്റിയിൽ എടുത്ത നിലപാടും, 1959 ഫെബ്രുവരിയിൽ അഖിലകേരളഭൂവുടമസ്ഥസംഘം സമർപ്പിച്ച മെമ്മോറാണ്ടവും തമ്മിൽ വലിയ വ്യത്യാസമൊന്നുമില്ലെന്നതിൽ അത്ഭുതപ്പെടാനില്ല.

ഇതുപോലെതന്നെ, രാഷ്ട്രനിർമ്മാണപ്രവർത്തനങ്ങളിലും പ്രതിപക്ഷത്തിന്റെ ഈ സ്വഭാവം നിഴലിക്കുന്നുണ്ട്. അവരുടെ പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായ അടവ് പ്രഖ്യാപനങ്ങൾക്കുപുറകെ പ്രഖ്യാപനങ്ങൾ നയിക്കുകയെന്നതാണ്. ഗവർമ്മെണ്ടിനെ ക്രമസമാധാനപ്രശ്നത്തിൽ പിടിച്ചുനിറുത്തി, വികസനപദ്ധതികളെ കുറിച്ചു ആലോചിക്കാനും അവ നടപ്പിലാക്കാനും സമയം നൽകാതിരിക്കലുമാണ്. എന്നിട്ടും ഗവർമ്മെണ്ട് എന്തെങ്കിലും ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ ശകുനംമുടക്കാൻ കേന്ദ്രത്തിൽ ആളുമുണ്ട്. ..ദേശീയപുനർനിർമ്മാണപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഒന്നിനുപോലും പ്രതിപക്ഷം പിന്തുണ നൽകിയിട്ടില്ല.

പ്രതിപക്ഷത്തിന്റെ വൃത്തികെട്ട എല്ലാ സവിശേഷതകളും വിദ്യാഭ്യാസനിയമത്തിനെതിരായ ഇപ്പോഴത്തെ പ്രക്ഷോഭണത്തിൽ, അതിന്റെ രൂക്ഷരൂപത്തിൽ ഒന്നിച്ചുചേർന്നിരിക്കുന്നതായി കാണാം.

ഇത്തവണ പ്രതിപക്ഷം തിരഞ്ഞെടുത്തിട്ടുള്ളതു വ്യക്തമായും പിന്തിരിപ്പനായ ഒരു വേദിയാണ്; പരസ്യമായും വർഗ്ഗീയമായ ഒരു നേതൃത്വമാണ്; ഏതു മാർഗ്ഗവും ഉപയോഗിച്ച് മന്ത്രിസഭയെ മറിച്ചിടുകയെന്ന തികച്ചും ഭരണഘടനാവിരുദ്ധമായ ലക്ഷ്യമാണ്. പടിപടിയായി, തങ്ങളുടെ നിലപാടിന്റെ സ്വാഭാവികഫലമെന്നോണം, കേരളത്തിലെ പ്രതിപക്ഷം രണ്ടുകൊല്ലങ്ങൾക്കിടയിൽ, ഈ ഘട്ടത്തിലെത്തിയിരിക്കുന്നു. സ്വന്തം തത്വങ്ങളിൽ അടിയുറച്ചുനിൽക്കാൻ കൂട്ടാക്കാതെ, ക്രമത്തിൽ ജനകീയ പിന്തുണ നഷ്ടപ്പെട്ടും അതുകൊണ്ടുതന്നെ തെരഞ്ഞെടുപ്പിലൂടെ അധികാരം വീണ്ടെടുക്കാമെന്ന ആശയറ്റും, അവരിന്നു 82 വയസ്സായ ഒരു വർഗ്ഗീയവാദിക്കു പുറകെ—ദിവാന്റെ കാലത്തു പ്രായപൂർത്തിവോട്ടവകാശത്തെ എതിർത്തും ഇന്നു മദ്ധ്യകാലയുഗത്തിലേക്ക് തിരിച്ചുപോകാനുള്ള ആഹ്വാനംകൊണ്ടും പ്രസിദ്ധിപെറ്റയാളാണ് അദ്ദേഹം—അണിനിരക്കയാണവർ. കേരളത്തിലെ കോൺഗ്രസ്സ്, പി. എസ്. പി. നേതൃത്വം, കത്തോലിക്കാ—നായർ വർഗ്ഗീയവാദികൾക്കുവേണ്ടി സ്ഥാനമൊഴിഞ്ഞുകൊടുത്തിരിക്കുന്നു.

ജനാധിപത്യഗവർമ്മെണ്ട് നശിക്കണമെന്ന് ആശിക്കുന്നവർക്ക് ഇതിലെല്ലാം ഒരു പാഠമുണ്ട്—1789-ലെ ഫ്രഞ്ചുവിപ്ലവദിനങ്ങൾ മുതൽക്കുതന്നെ ചരിത്രമെഴുതിയ ഒരു പാഠം. ജനകീയമാർഗ്ഗങ്ങളിൽകൂടി ജനാധിപത്യത്തെ സംരക്ഷിക്കുകയും വികസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുണ്ടെന്നു, ജനാധിപത്യത്തെ കുറിച്ചുള്ള ബൂർഷ്വാ ഭയപ്പാടിനെ കുറിച്ച് പറയുമ്പോൾ മാർക്സ് എഴുതുകയുണ്ടായി. ഈ പാഠം തന്നെയാണ്, സ്പെയിനിലെ ആഭ്യന്തരയുദ്ധവും യൂറോപ്പിൽ ഫാസിസം അധികാരത്തിലേക്കുയർന്നതിന്റെ കഥയും കുറിച്ചിട്ടതു. ബൂർഷ്വാ ജനാധിപത്യത്തിന്റെ "ജനാധിപത്യാംശ"ത്തിനു കാര്യാർത്ഥം നൽകാൻ ജനസാമാന്യം പുറപ്പെടുമ്പോഴേക്കും ബൂർഷ്വാസി ജനാധിപത്യത്തെക്കുറിച്ചുതന്നെ അസ്വസ്ഥമാകാൻ തുടങ്ങുന്നു.

അധികാരിവർഗ്ഗത്തിന്റെ പകിട്ടാർന്ന കൈകളിലാണ് കാര്യമെല്ലാം കിടക്കുന്നതെങ്കിൽ ഭാവി ഇതങ്ങുതന്നെയാകുമായിരുന്നു. ഭാഗ്യത്തിനു ജനങ്ങളെന്ന ഒരു കൂട്ടരുണ്ട്—അവരുടെ സംഘടനയും ശക്തിയും ജനാധിപത്യബോധവുമെന്ന ഒരു സംഗതിയുണ്ട്. കേരളത്തിലെ കുട്ടികളെ പള്ളിക്കൂടത്തിൽ പോകാൻ സഹായിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി കേരള ഗവർമ്മെണ്ട്, അതിന്റെ കയ്യിലുള്ള ഭരണഘടനാവിധേയമായ എല്ലാ മാർഗ്ഗങ്ങളും ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ തന്നെ, അതിനെ തുണയ്ക്കാൻ ഒന്നായി അണിനിരക്കേണ്ടതു ഇന്ത്യയിലെ സാധാരണക്കാർ, ജനാധിപത്യവാദികൾ, ആണ്. കേരളത്തിൽ ഒരു തകർച്ചയുണ്ടാക്കാൻ പിന്തിരിപ്പന്മാരെ അനുവദിച്ചുകൂടാ. അവർ തകർക്കപ്പെടുകയും ജനാധിപത്യം സംരക്ഷിക്കപ്പെടുകയുമാണ് വേണ്ടത്.

—

ദശമൂലാരിഷ്ടം

കസ്തൂരി, അഷ്ടവർഗ്ഗം മുതലായ മേൽമരുന്നുകളും, മററനേകം ദിവ്യമൂലികകളും ചേർത്തു വളരെ സൂക്ഷ്മതയോടുകൂടി തയ്യാർ ചെയ്യുന്ന ഞങ്ങളുടെ **'ദശമൂലാരിഷ്ടം'** ധാതുക്ഷയം, രാജക്ഷയം ഇവകളെ നശിപ്പിച്ചു ശരീരത്തിനു ബലത്തേയും, കാന്തിയേയും വർദ്ധിപ്പിച്ചു യൗവ്വനത്തെ നിലനിർത്തുന്നതിനു വളരെ വിശേഷമാകുന്നു.

N. B:- ഹെഡ്ഡാപ്പീസ്സിലോ ബ്രാഞ്ചുകളിലോ ആവശ്യപ്പെടുക.

ധന്വന്തരി വൈദ്യശാല

തൊടുപുഴ ••• കേരള സ്റ്റേറ്റ്